

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

**Hermann, Joachim Heinrich von
Hildesii, 1743**

VD18 10904743

10mō. Christi ex cruce circa vesperum facta depositio, & in sepulchrum
gloriosum illatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Jesus pro nostris offertur victima culpis.
 Propitios expande finus; vox sanguinis, omni
 Fortior Abelis clamore, supervolat astra.
 In Christi faciem, quem pro reparamine Mundi
 Ad nos misisti, mansueto respice vultu:
 Promptus obedivit Divinis jussibus, usque
 Ad mortem rigidæque crucis tormenta. Vir ille
 Dives opum, solvit pretioso sanguine nostri
 Debita delicti; patefecit & ostia Cœli.
 Redde, ferox Coluber, deceptos fraude parentes!
 Redde, vafer prædo, Patres in vincula ductos!
 Christus adest; spolium repetit; moriendo nefan-
 Imperium crudele necis destruxit. Ovate (dæ
 Limbicola Patres! ad vestri careeris oras
 Magnificum direxit iter: mors morte perempta
 Exulat; alato volitat Victoria curru;
 Sub pedibus timor est. Iesu Dux inclyte salve!
 Quid tibi retribuam, quod morte redemeris Or-
 O Deus Æthereæ sedis Rex, gloria Mundi, (bem?
 Humani generis columen! tibi serviat Æther;
 Te genus humanum sincero carmine laudum
 Glorificet; totus Dominum te sentiat Orcus.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUARTÆ INDUCTIO DECIMA.

S. JOANNES. CAP. 19.

Post hæc autem rogavit Pilatum Joseph ab Arimathæa...
 ut tolleret corpus Jesu, & permisit Pilatus. Venit ergo
 & tulit corpus Jesu. Venit autem & Nicodemus.... ferens
 mixturam myrræ & aloës, quasi libras centum. Acce-
 pserunt ergo corpus Jesu, & ligaverunt illud linteis cum aro-
 matibus, sicut mos est Judæis sepelire. Erat autem in loco,
 ubi crucifixus est, hortus; & in horto monumentum novum
 ... ibi posuerunt Jesum, &c

SYNOP-

SYNOPSIS.

Domini & Salvatoris nostri Iesu Christi sacratissimum corpus, in presentia sanctissima Matris ejus, circa vesperam à cruce deponitur, & in novo sepulchro, quod vir nobilis Josephus ex Arimathea, in pede montis Calvariae noviter vivâ rupe excidi curaverat, honorifice sepelitur.

Nobilis Hebræ9 (proprio quem nomine dictum Joan. 19.38. Pagina sacra refert Joseph ex Arimathea)

Magnus in officio, fortis quoque munere; nosm Fidus in occulto fautor cultique Magistri, Obtinet, ut juxta Vatum præfigia, Christi Corpus honorifico liceat decorare sepulchro, Non patitur spatium concessa licentia; quippe Pronior Hesperias properabat Phœbus ad iundas, Hinc famulis stipatus abit, Matrique dolenti Sub cruce, quæ subsit veriendi causa, recente Consolata parùm, dubiâ cervice reclinat In manibus cubitisque caput, defessaque luctu Suspirat, veluti defuncto compare turtur. Ascendunt famuli, firmoque ligamine corpore Penile circumdant; extractis forcipe clavis Crux rubicunda vacat, lentisque labore deorsum Divinum descendit onus: sub stipite plures Fortibus excipiunt humeris manibusq; sacramum Funus, & in stratâ deponunt sindone. Mater Sancta, reclinatum gremio, complectitur ulna Dilectosque premit vultus, & frigida sumit Oscula; nec riguos in vulnera fundere fletus Desinit: astantes (quis enim tam mœsta videndo Supprimeret lacrymas) querulis concentibus oratione Exercent matres, & fletum fletibus augent, Abluitur sanies; spinarum plestile sertum Eximitur capiti; solitus datur ordo capillis; Inque sepulchralem sacræ ponuntur honorem

Cm.

Corporis exuviae. Facies submœsta ; nec omne
 Abstulerat mors atra decus : sub imagine tristis,
 Nescio, qualis honor , vel quæ reverentia vultu
 Promicat. Ut nigris Solis lux obvia nimbis
 Oculitur; quandoq; tamen, non immemor Orbis,
 Ostendit regale jubar , sublustris in umbra,
 Et tecto regit ore diem , sub turbine pulcher.
 Non aliter , divina licet mors occupet ora,
 Occultus Deitatis honor , & amabile Numen
 Irradiat , mirumque suum succedit amorem.
 Vir quoque magnifici per totam cognitus urbem
 Laude Magisterii tunc Nicaodemus , Iesu ^{Joan.}
 Auditor nocturnus , adest, ut aromata(quippe ^{19.39.})
 Mos erat Hebræis , defunctos ungere) cornu
 Divite suppeditet, centum facientia libras.
 Accedunt matres ; Divinum corpus inungunt :
 Nardus habet faciem ; myrræ substantia plagas;
 Vulnera quina, pedum, manuum, laterisq; coactus
 Ex aloë stillante liquor ; fragrantis amomi
 Succus crura ; pares spirantia balsama fumos
 Totum corpus habent : sic Regum more perun-
 Ad tumuli sacros usus specialiter emptâ (ctum
 Sindone contegitur : sed quod portabimus? ecce
 Apta quies! jam sunt perfecti mortis honores :
 In pede montis habet Joseph vir nobilis hortum,
 Hunc offert : inibi suffossâ rupe sepulchrum ^{Joan.}
 Extat, adhuc nullo pollutum corpore , fratres !
 Illa sepulchralis tumuli magnalia dudum
 Praecinuit Vates ; quæ nec Synagoga , nec ipse
 Lividus inventor fraudum, scelerumque Magister
 Tartarus, obductis poterit spurcare tenebris.
 Efferimus Dominum : comitantur nobile funus
 Cum patribus Matres; præcedit jure dolorum

R

Virgo

Virgo parens; illam sequitur tristissimus ordo
 Fœminei sexūs: oculi merguntur in undis;
 Ora crient gemitus; singultibus ubera turgent.
 Magnus ubique dolor! lentis processibus hortum
 Ingredimur; saxum removemus ab ore sepulchri.
 Utque sinum placidum cryptæ cava tumba miniatur.
 Inferimus solito corpus venerabile ritu. (str. Quia
 Accurrit Mater, transgressaque limina crypta.
 Ultima festinat gelidis dare basia labris,
 Complectique genas, truncato murmure dicerat.
 Quin age duc comitem, ter amate! brevime vide. Ut tu
 Te, mea Spes, iterum; redivivāq; pectora stringas.
 Ah propera, nè sola morer! mihi redde sacrata Supp.
 Pectoris obtutum! liceat mihi; sola manebo Fulsum.
 Ad Nati tumulum, monumentaque sola tuebor. Hinc
 Dissuadent sociæ; solatia quælibet offert: Ne quid
 Virgo filet, retrahitque genas; tumuloque reliquias.
 Sustinet ingenti monumentum marmore clausum. Ex quo
 Sed lugubris erat firmatâ rupe recessus,
 Dum, quasi jam cunctis permissum flere, novant. Dete
 Innumeri planctus: quoties post terga reflecti. His ita
 Diva parens oculos, toties ad funeris oras (genit.)
 Mille volant gemitus, primusque revertitur. Nulla
 Nicaodemus item, quanquam mœstissima res. Quare
 Dissimulare queat, vultuque silere sereno,
 Tristibus indulget lacrymis, cumulatq; doloris.
 Exhaustus mœrore dies; nox addita curis
 Ingruit, & luctu fessos in mœnia dicit.
 Virgineam Matrem (quis non fecisset?) in adiutoria.
 Comiter inducit, consolatürque Joannes:
 Lassa sedet, reficique negat, renuitque soporem.
 Mœsta; nec assiduo coierunt lumina fletu:
 Si quæ parva quies oculis irrepit, & ægram

invitat somnus, subito concussa timore
 sentit inauditæ mortis simulacra reverti.
 Talibus alma parens, somni turbata figuris,
 Exigit attonitam curarum turbine noctem.
 Incipiunt tandem pallescere sidera Cœli,
 Vicino turbata die; Synagoga cruenti
 (Ist. Quis tanto sceleri fidat) sibi conscientia facti
 Concurrit, trutinatque modum, quo certius ire
 in tutum decreta queant: mittuntur ad aulam
 ex Scribis, communi voce rogatum,
 Ut tumulum Domini validis custodiat armis. Matt.
27.62.
 Causa superstruitur verbis, quæ dixerat ante
 Supplicium Jesus: Ego, cum lux tertia Phœbi
 Fulserit, ex tumulo devictâ morte resurgam:
 Hinc ajunt missi, Synagogam jure vereri,
 Ne quis sublato crucifixi corpore plebi
 Imponat, vacuo vivum rediisse sepulchro.
 Ex quibus inventis, subjungunt, posset oriri
 Maxima seditio, fierique novissimus error
 Deterior primo, multoque nocentior urbi.
 His ita propositis respondet Præses, adesse
 Plurima, quæ possent aliò deflectere mentem:
 Nulla dies ex hoc, testatur, pectore tollet,
 Quantus terror heri totam tremefecerit urbem:
 Vidistis, medio sub Sole nigrescere noctem;
 Contremuisse solum; per mortis limina manes
 Erupisse foras; & adhuc pia spectra vagari:
 Signa, Patres, vestræ lugubria signa ruinæ!
 Nolo recordari, quali quantoque labore
 Quæsierim Jesum sævæ subducere morti:
 Sed frustratus ego tanto conamine, justum
 Occidi (voluistis enim) me nulla remordet
 Cura latrocinii; vos estis causa tremendi

Occubitus, vestras scelerastis sanguine leges,
 Sed cur fera loquor? custodes vultis? habete
 Armigeros tot, quot custodia tuta requirit.
 Ite Patres! Abeunt; comitatur fulgidus armis
 Miles, & eductus custodit ad ostia rupis
 Exanimem Dominum: fatui fiducia Mundi!
 Arma timent Dominum, qui celsa mentis ab
 Despiciit audaces, humanaque prælia rideat.
 Interea variis urbs motibus æstuat, instar
 Ferventis pelagi: reprobat pars una rigorem
 Altera pars laudat: multi miracula Cœlo,
 Inferno plures, naturæ viribus illa
 Attribuunt alii. Verè Dionysius ille,
 Dignus Areopagi judex delectus Athenis
 (Postea quem referunt conversum dogmate Pan
 Præclarè dixit, cernens fundamina Terræ
 Sub mortem Domini trepidare, nigrantibus un
 Involvi Solem, lugeréque climata Mundi:
 Author naturæ patitur, vel machina Mundi
 Dissolvenda ruet, Verè Deus ipse, sub umbrâ
 Humanæ carnis (quanquam fera spicula lethi
 Non sentire queat Deitas) multatur ab ipsis,
 Quos sociare sibi mirâ dulcedine quærens
 Invitabat: amor! cuius confinia solus
 Metitur, qui nos tanto dilexit amore.
 Tempus adest Solymam redeundi: vertimur illuc
 Discipulósque gravi confusos turbine fati,
 Suspensos dubio, mœroris pondere pressos,
 Expositos odiis, inconstantésque videmus.
 Mœsta rei facies! sed, amabò, ponite luctum:
 Quid dubitatis? abest modicum, quo Victor Aver
 Carcere destructo patrias sibi vendicat umbra:
 Cras sub purpureo Phœhei sideris ortu

Meno

leges, lens Divina sacros, sicut promisit, in artus
habent estiūenda, modum finēmque doloribus addet
uirit, ad Domini tumulum, monumentāq; sacra reverti
s armis lens accensa jubet; celeres conjungite gressus,
bis in sacro mecum sociati nomine Jesu:
Mundi Germani fratres in Christo dicimur; uni
ris ab subsumus imperio Christi; Christique redempti
ridet anguine, speramus sub Christi vivere Regno.
astar hic neque per magnos cumulos distinguimur au-
igorem tec per honorificos fasces, & culmina rerum: (ri,
o, hic humilis triplicem deponit Roma tiaram;
ni sua submittit Cæsar diademata; fasces
nis magnifici Proceres; hic Martia Fulmina belli
atePau deponunt gladios; inopum quoque turba ligones.
erra Omnibus unus amor, spes est hic omnibus una;
cibus un Utinam foret una fides! per vulnera Christi
i: (b) invito mei consortes nominis. Ecce
lundi Scripturi super ora specūs, portāmque sepulchri:
umbra Hic sacra progenies summi Sapientia Patris,
a lethi lux immensa Dei, Sanctorum Gloria, splendor
ipfis, Angelici cœtūs, Cœli reverentia, Mundi
ns Deliciæ, promissa salus, reparatio vitæ,
Eversor scelerum, solidæ virtutis amator,
ustitiæ vindex, Colubri calcator, Avorum
ur illic ad Superos ductor, sævi quoque victor Averni,
ati, post grave certamen modicūm sub rupe quiescit.
ssos, Quisquis ades, rigidi resera penetralia cordis;
nus. Corrige duritiem; dispone cubilia; Jesum
Etum: Suscipe; quod facili poteris conamine, totum
rAver mente revolvendo Domini patientis agonem.
umbra Pro te sanguineo madidus sudore recepit
Mens Oscula perfidiæ. Pro te captivus in urbe